

■ KRÖNIKA

Ida
Magntorn

hemma@sydsvenskan.se

Magisk gegga och hoppesäng

På villagatan där jag bodde som liten var alla hus likadana. Utanpå. Inuti var det förstås skiftande hur man hade inrett.

I vårt kök hade vi en hoppesäng. Alla barn älskade den, där fick man hoppa precis hur mycket man ville, slå kullerbyttor och stå på huvudet.

På hoppesängens plats stod i grannarnas hus ett matsalsmöblemang och en Moraklocka. Den rasade en dag när det var barnkalas.

Det bästa hos familjen tvärs över gatan var lampan i vardagsrummet. En massa spröt som lyste och ändrade färg: rosa, blått grönt. Man ville gärna känna lite på dem i smyg.

Färgad magi
"Det bästa hos familjen tvärs över gatan var lampan i vardagsrummet. En massa spröt som lyste och ändrade färg: rosa, blått grönt. Man ville gärna känna lite på dem i smyg."

Hos min kompis längre ner på gatan var hela hallen tapetserad i guldtapet. Där var det härligt att gå in. Där stod ett piano som var glänsande svart, och dit kom pianofröken en gång i veckan. Vi klinkade "Till Paris".

Hos oss fanns hoppesängen, men i huset med guldtapet fick man åka madrass ner för hela trappan. Och på baksidan av trädgården fanns "geggan". Absolut bästa stället. Där kunde

man knäda till små gubbar att leka med eller försöka sig på att göra en skål. Jord och lervälling.

En hall i guld. Samma känsla, att man är något ovanligt och lite magiskt på spåren, får man när man kommer hem till Petra Lilja på sidorna fyra och fem. Som om det fanns små guldstänk över hela lägenheten.